

**Свети Мученици: СТРАТОН, ТЕОДОТ, МЕРОНА,
МАРИНА, РОДЕФИЈА, МАГРИН, МАКРИН, СЕКУНД,
ТОМА, и СОДЕРА.**

Словени. За веру у Исуса Христа, пострадали у Малој Скитији, у време Диоклецијанова царовања.

**Повест иконе ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ названа
"ДОМОСТРОЈИТЕЉКА (ИКОНОМИСА)"**

Икона Игуманије горе Атонске "Икономиса" (Домостројитељка) налази се у лаври Светог Атанасија на Светој Гори. Насликана је следећим поводом. Једном је у манастиру завладала глад, тако да су сви монаси отишли из свете обитељи, па је и сам свети Атанасије решио да крене. Али на путу угледа жену покривене главе и веома се изненади. "Откуд жена овде?" - говорио је себи. "Јер, жене овде не могу да дођу." А жена га упита: "Куд си пошао, старче?" Свети Атанасије јој узврати питањем: "Ко си ти и како си овде доспела?" - а одмах потом додаде: "И зашто тебе занима куд сам пошао? Видиш да сам овдашњи монах." "Ако си монах - продужи непозната - онда треба да будеш простодушан, искрен и скроман. Знам твоју муку и помоћи ћу ти. Али најпре ми реци куда идеш?"

Тад јој свети Атанасије све исприча, а жена саслушавши га приговори: "Ти дакле то ниси издржао? Због парчета хлеба напушташ обитељ? Је ли то у духу монаштва?"

"Ко си ти?" - упита је тад свети Атанасије. "Ја сам Она Којој си посветио свој манастир, Мајка Господа твога" - одговори жена. "Бојим се да поверујем - рече старац - јер и демони узимају светле ликове. Чиме ћеш ми доказати?"

"Видиш ли овај камен?" - показа Богородица. "Удари по њему жезлом и сазнаћеш ко говори са тобом. Знај да од данас заувек остајем Домостројитељка (Икономиса) твоје Лавре."

Атанасије удари по камену, а из њега уз шум потече вода. Светитељ се потом вратио у манастир и тамо затекао све оставе до врха пуне свега што је потребно. Вода до данас тече на оном месту где се налазио камен, а у Лаври, по вољи Царице Небеске, нема економа (иконома). Убрзо је у манастиру насликана и сама икона "Икономиса".

Света Православна Црква празнује икону Мајке Божије „Икономиса (Домостројитељка)“ 5/18.јула.

Молитвено се обраћамо Пресветој Богородици пред овом Њеном иконом за материјално и духовно уређење породичног дома (или монашке обитељи).

Преподобни СЕРГИЈЕ РАДОНЕЖСКИ (налажење Моштију).

Мошти овог светог оца и чудотворца сверуског нађене су нетљене 1423. године, за време великог кнеза Јурија Димитријевича. Спомен Преподобног Сергија Радонежског празнује се и 25.септембра (08.октобра).

Велики подвижник и светилник руске цркве. Родио се 1313. год. у Ростову од побожних родитеља Кирила и Марије. По смрти родитеља Вартоломеј – тако му беше крштено име – замонаши се и основа обитељ Свете Тројице у шумама Радонежским. Тихи и кротки слуга Божји знађаше само за труд и молитву. Због његове чистоте срца удостоји се дара чудотворства, те је и мртве васкрсавао именом Христовим. Више пута јавила му се Пресвета Богородица. Кнежеви и владике долазили су к њему ради савета. Благословио кнеза Димитрија Донског и предсказао му победу у рату за ослобођење Русије од Татара. Прозирао у срца људска и у догађаје на даљини. Обитељ његова напунила се монасима још за живота

његова, и кроз векове и векове служила је једним од најглавнијих центара духовног живота и чудеса Божјих. Св. Сергије упокојио се 1391. год. После смрти јављао се више пута разним лицима.

СВЕТИ НОВИ СВЕШТЕНОМУЧЕНИЦИ ДАБРОБОСАНСКИ

Свети Нови свештенослужитељи Дабробосански били су архијереји, монаси и свештеници који су служили у Митрополији дабробосанској, у Сарајеву, Фочи, на Романији, у Подрињу и широм многострадалне Босне. У тешким временима ратова, окупације и безбожних прогона остали су непоколебиво верни Христу, Православној Цркви и повереном народу. Не напуштајући своје парохије и духовну паству, храбрили су уплашене, помагали сиромашнима, тешили страдалнике и својом мученичком крвљу запечатали свештеничку службу.

Свети свештенослужитељ Момчило Гргуревић родио се 1906. године у Фочи. После завршене Богословије у Сарајеву рукоположен је 1929. године и служио је као парох у Челебићима. Иако је током рата више пута избегао смрт, ухваћен је после његовог завршетка и мученички пострадао 29. новембра 1945. године. Његови земни остаци касније су пренети и сахрањени поред храма у Челебићима.

Свети свештенослужитељ Доброслав Блажевић родио се 1916. године у Високом. Богословију је завршио у Сарајеву, где је 1939. године рукоположен за ђакона и свештеника. У јуну 1941. године усташе су га ухватиле, окованог везале за запрежна кола и убиле на путу према Бугојну. Његово тело никада није пронађено.

Свети свештенослужитељ Милан Божић родио се 1885. године у Гламочу. После Рељевске богословије рукоположен је 1909. године. Већ у Првом светском рату трпео је затварања и мучења у Травнику, Зеници и Араду. У мају 1941. поново је ухапшен, затим спроведен преко

Загреба и логора Даница у Госпић, где је мученички пострадао у ноћи између 1. и 2. јула 1941. године.

Свети свештеномученик Михаило Ђусић родио се 1911. године у Гледићу, изнад Љубостиње. Завршио је Богословски факултет, а 1934. године примио је монашки постриг и свештени чин. Као ученик оца Јустина Поповића и верни служитељ Цркве, током рата помагао је страдалном народу. У мају 1945. године ухваћен је са протосинђелом Јованом Рапајићем и стрељан у Блажују код Сарајева.

Свети свештеномученик Јован Рапајић родио се 1910. године. После Богословије наставио је школовање на Богословском факултету и усрдно помагао Светом владици Николају у Богомољачком покрету. У мају 1945. ухапшен је са јеромонахом Михаилом Ђусићем, затваран, изгладњиван и мучен. Дана 28. маја одведен је према Сарајеву и потом стрељан у Блажују, где је примио венац мучеништва.

Свети свештеномученик Јован Зечевић родио се 1895. године у Босанском Новом. Као сарајевски богослов био је повезан са кругом Гаврила Принципа, због чега су га аустријске власти осудиле на четири године робије. За свештеника је рукоположен 1922. године. У јуну 1941. одведен је са групом Срба у Копривницу, где је посебно мучен и на крају погубљен.

Свети исповедник и свештеномученик Божидар Јовић родио се 1912. године у Бусовачи. Завршио је Богословију у Сарајеву и 1937. године рукоположен је у свештенички чин. Осуђен на осам година затвора, носио је крст тамновања у Казнено-поправном заводу у Зеници. У том затвору окончао је земни живот 9. маја 1951. године.

Свети свештеномученик Богдан Лалић родио се 1889. године у Сарајеву. Призренску богословију завршио је 1912, а у свештенички чин рукоположен је 1914. године. У јулу 1941. усташе су га затвориле у згради Сарајевске

богословије. Одатле је одведен у логор у Госпићу, где је мученички убијен.

Свети свештеномученик Трифун Максимовић родио се 1873. године у Зенику код Сарајева. После школовања у Рељевској богословији рукоположен је 1899. године. Због мисионарског рада међу православним Србима био је изложен прогонима аустроугарских власти. Почетком Првог светског рата затворен је и мучен, а у септембру 1914. године стрељан је у Семизовцу, где је и сахрањен.

Свети свештеномученик Велимир Мијатовић родио се 1901. године у Сокоцу. Богословију је завршио у Сарајеву и 1923. године рукоположен је за свештеника. Као парох кошутички служио је повереном народу све док током Другог светског рата није протеран у Србију. Тамо су га партизани стрељали у марту 1945. године.

Свети свештеномученик Божидар — Божина Минић родио се 1901. године у Колашину. После Богословије у Сарајеву рукоположен је за ђакона 1926, а за свештеника 1927. године. Као пастир Цркве остао је веран своме позвању у тешким ратним временима. Партизани су га стрељали 1945. године, те је свештеничку службу запечатио својом крвљу.

Свети свештеномученик Миладин Минић родио се 1913. године у Пљевљима. Завршио је Богословију у Сарајеву и 1937. године примио свештенички чин. Одмах после проглашења Независне Државе Хрватске усташе су га нападе и убиле у парохијском дому у Биљешеву. Тако је као млади пастир пострадао на месту свога служења.

Свети исповедник Варнава Хвостански, епископ родио се 31. јануара 1914. године у Гери, у Сједињеним Америчким Државама, а детињство и младост провео је у Сарајеву. По благослову Светог владике Николаја уписао је Богословски факултет у Београду и живот посветио Богу и Цркви. После рата провео је пет година у комунистичким затворима, а затим још дванаест година у принудном

боравку по манастирима. Сва страдања носио је смирено, бранећи истину без мржње према гонитељима. Упокојио се 12. новембра 1964. године под сумњивим околностима у манастиру Беочину.

Свети свештеномученик Марко Поповић родио се 1876. године у Купресу. Завршио је Рељевску богословију и рукоположен је 1901. године. Тамновање и мучења претрпео је већ за време Првог светског рата. Усташе су га поново ухапсиле 6. јуна 1941, а у ноћи између 23. и 24. јуна мученички убиле. Његови земни остаци извађени су из јаме 1952. године и сахрањени на гробљу у Бугојну.

Свети свештеномученик Димитрије Рајановић родио се 1909. године у Новој Вароши. Богословију је завршио у Призрену, а 1932. године рукоположен је за свештеника. Почетком Другог светског рата ухапсиле су га усташе. У августу 1941. одведен је у правцу Семизовца и убијен у околини Илијаша.

Свети свештеномученик Будимир Соколовић родио се 1910. године у Тегарама, у сребреничком крају. Завршио је Богословију на Цетињу и 1932. године рукоположен је за свештеника. Током рата служио је и у златиборском архијерејском намесништву. Партизани су га стрељали 1945. године у Миљевини.

Свети свештеномученик Реља Спахић родио се 1906. године у Рогатици. После Богословије у Сарајеву рукоположен је за свештеника 1927. године. Остао је са својим народом и у време ратног страдања. Усташе су га 10. августа 1941. године стрељале заједно са двадесет шесторицом његових парохијана у шуми код Бутмира.

Свети свештеномученик Лаза Ћулибрк родио се 1847. године у Војевци и свој живот посветио свештеничкој служби. У време Првог светског рата аустроугарске власти интернирале су га у Арад. Тамо је, далеко од своје парохије и народа, окончао земни живот 12. марта 1915. године, подневши страдање као верни исповедник Христов.

Свети свештеномученик Саво Шкаљак родио се 1881. године у Ступни. После Рељевске богословије рукоположен је за ђакона, а потом 1907. године и за свештеника. На почетку Првог светског рата окупационе власти узеле су га за таоца, мучиле и више пута изводиле на стрељање. Од последица претрпљеног терора тешко је душевно оболео и упокојио се у сарајевској болници 9. априла 1918. године.

Свети свештеномученик Добросав Соковић рођен је 1915. године у Мокронозима, код Вишеграда. После завршене шесторазредне Богословије у Сарајеву рукоположен је за ђакона и свештеника 1939. године. Усташе су га ухватиле на превару 25. јула 1941. године у Руду, а одатле је послат за Сарајево, где су га усташе убиле.